

Dosarul nr. 2ra-433/20

Prima instanță: Judecătoria Strășeni sediul central (jud. I. Chiroșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, G. Dașchevici, A. Panov)

ÎNCHEIERE

8 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Liubomir Stratulat

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Liubomir Stratulat împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Rolling International” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la obligarea restituirii contravalorii bunului, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral

împotriva deciziei din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Liubomir Stratulat și menținută hotărârea din 21 martie 2019 a Judecătoriei Strășeni sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 29 septembrie 2018, Liubomir Stratulat a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Rolling International” SRL cu privire la obligarea restituirii contravalorii bunului, repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la 8 septembrie 2018, a procurat o mașină de spălat automată LG F1296TD4 de la ÎCS „Rolling International” SRL din magazinul „FoxMart” din mun. Chișinău str. Calea Ieșilor 10.

A remarcat că la momentul procurării mașina de spălat era plină cu apă, iar vânzătorul i-a zis că a fost controlată de ei.

Acasă însă a depistat un șir de neajunsuri și anume, la pornirea motorului se aude un zgomot insuportabil de o frecvență în diapazonul 14000 - 15000 de herț, în podea se transmite o vibrație ce îi distruge locuința, aparatul neavând izolație antizgomot, carcasa acesteia se încălzește împreună cu apa, panoul din față se încălzește, răspândind un miros de lac ars.

A doua zi, la 9 septembrie 2018, s-a adresat la managerul magazinului pentru a restitui produsul ca urmare a defectelor stabilite, deoarece nu îi convinea așa produs, dar i-a fost refuzat, fiind îndreptat la serviciu tehnic pentru a confirma defectele menționate.

A relatat că reprezentantul serviciului tehnic s-a prezentat la 12 septembrie 2018 și a confirmat oral faptul că mașina de spălat produce zgomote și vibrații, dar nu a fost întocmit un act în acest sens, fiind informat că trebuie să prezinte produsul a doua zi la sediul tehnic LG pentru a primi actul.

La 13 septembrie 2018, s-a prezentat la sediul tehnic LG cu mașina de spălat, unde i-a fost înmănat un certificat că mașina de spălat lucrează.

A remarcat că, deși a solicitat serviciului tehnic să controleze mașina de spălat, i-a fost refuzat, motivând că nu au cu ce determina defectele.

Prin urmare, a apelat la Agenția Protecției Drepturilor Consumatorului și a fost îndrumat să depună o reclamație, astfel că la 13 septembrie 2018, a depus o reclamație în adresa vânzătorului, dar prin scrisoarea nr. 88/280918 din 28 septembrie 2018, a primit refuz, insistând să efectueze expertiza în termeni ce contravin legislației în vigoare.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5 lit. c) din Legea privind protecția consumatorilor, art. 166-172 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, obligarea pârâtului să restituie contravaloarea mașinii de spălat LG F1296TD4, repararea prejudiciului material – restituirea cheltuielilor suportate în sumă de 700 de lei și a prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei.

Prin hotărârea din 21 martie 2019 a Judecătorei Strășeni sediul central, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Liubomir Stratulat și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel, având în vedere prevederile art. 6, 12 alin. (4) și 18 din Legea privind protecția consumatorilor (în redacție la momentul apariției raportului juridic litigios), au reținut că prin reclamația din 13 septembrie 2018 reclamantul a solicitat restituirea produsului și a contravalorii acestuia, din motivul neconformității produsului procurat, dar nu a prezentat nicio probă veridică care ar demonstra că mașina de spălat LG F1296TD, procurată de la ÎCS „Rolling International” SRL, nu corespunde standardelor și respectiv, este un produs necalitativ/cu deficiențe.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au menționat că din probele prezentate de către pârât rezultă că produsul menționat este însoțit de certificatul de conformitate, iar în rezultatul verificărilor, efectuate la 13 septembrie 2018 de către SRL „Strategic Service”, nu au fost depistate careva defecte la acest produs.

Astfel, potrivit raportului de expertiză nr. 0415195 din 26 decembrie 2018 mașina de spălat procurată de reclamant funcționează conform cerințelor manualului de operare.

La 17 ianuarie 2020, Liubomir Stratulat a declarat recurs împotriva deciziei din 24 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând că sunt prezente toate bazele juridice pentru a fi protejat de către stat ca o persoană în calitate de consumator.

A remarcat că ÎCS „Rolling International” SRL i-a încălcat dreptul lui în calitate de consumator și nu a primit înapoi marfa sa a doua zi, iar reprezentanții centrului de reparație LG, SRL „Strategie Service” nu au primit marfa spre testare, dar au emis un act de conformitate.

Angajații Agenției pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții au încălcat prevederile legale și obligațiile sale în raport cu el în calitate de consumator, prin refuzul de a primi cererea prezentată la oficiul agenției, neînregistrarea cererii depuse la Linia Verde și neacordarea asistenței juridice în instanța de judecată.

A învederat că a depus o petiție în adresa conducerii Agenției pentru Protecția Consumatorului și Supravegherea Pieții, dar a primit un răspuns să se adreseze în judecată.

A menționat că pentru confirmarea că s-a încadrat în termenul de 14 zile prevăzut de lege, intimatul a anexat la referința sa, cererea din 18 septembrie 2018 cu numărul comenzii 18414 din 19 septembrie 2018, iar în raportul de expertiză a mașinei de spălat nr. 0415195 din 26 decembrie 2018 este indicată comanda cu numărul 01311801838U din 14 decembrie 2018.

Așadar, la examinarea cauzei instanțele de judecată ierarhic inferioare au luat ca dovadă acest raport ce nu are nimic cu comanda anexată la referință.

A evidențiat că expertiza mărfii procurate efectuată la 26 decembrie 2018 de către reprezentantul Camerei de Comerț și Industrie nu a fost obiectivă, deoarece în loc să vină trei experți cu transportul propriu, de fapt a fost adus doar unul cu transportul intimatului.

Examinarea cauzei la Curtea de Apel Chișinău a fost anevoioasă, nu a participat nici la o ședință, ba a fost greșită adresa lui, ba nu s-a prezentat judecătorul, iar când s-a îmbolnăvit și a trimis cerere de amânare a ședinței stabilită pentru data de 24 octombrie 2019, dosarul a fost examinat în lipsa lui.

La 6 februarie 2020, în adresa intimatei ÎCS „Rolling International” SRL a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Liubomir Stratulat, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 123), fiind recepționată de către intimat la 11 februarie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 131).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 27 noiembrie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 112), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 ianuarie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Liubomir Stratulat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Liubomir Stratulat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de

recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Liubomir Stratulat urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Liubomir Stratulat.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu